

Sygn. akt IV KO 28/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **A. S.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 lipca 2022 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 29 maja 2007 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 12 stycznia 2007 r., sygn. akt V K (...)

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 1 marca 2022 r. A. S. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 maja 2007 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 stycznia 2007 r., sygn. akt V K (...). W piśmie tym wnioskodawca jako podstawę swojego wniosku wskazał: art. 9 § 2 k.k., art. 155 k.k., art. 540 § 1 pkt 2 a-c k.p.k., art. 201 k.p.k., art. 202 § 5 k.p.k. i art. 203 § 1-5 k.p.k., a także art. 211 k.p.k., art. 84 § 1-3 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1-4 k.p.k. i art. 545 § 1 i 2 k.p.k. W uzasadnieniu swego wystąpienia wnioskodawca zakwestionował stanowisko orzekających w

sprawie Sądów, które miały oprzeć się jakoby na opinii biegłego z zakresu ochrony przeciwpożarowej, a odrzucić opinię biegłego z zakresu kryminalistyki, nie stosując się tym samym do wymogów art. 7 k.p.k. Ponadto, A. S. zakwestionował dokonane w prawomocnie zakończonym postępowaniu ustalenia faktyczne, podnosząc, że w jego ocenie zachodzą przesłanki do wznowienia postępowania, a także wniósł o ustanowienie mu obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Z treści wniosku o wznowienie postępowania wynika jego oczywista bezzasadność. Dlatego też należało odmówić jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych.

W tym kontekście przypomnieć wypada, że wznowienie postępowania może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Z kolei w art. 545 § 3 k.p.k. ustawodawca sformułował obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Z brzmienia tego przepisu wprost wynika, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność.

Taka właśnie sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie. Z powołanych w rozpatrywanym wniosku przepisów, podstawę wznowienia postępowania stanowią wyłącznie art. 540 § 1 pkt 2 a-c k.p.k. Przypomnieć w tej sytuacji więc trzeba, że przepisy te przewidują, iż postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli dopiero **po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody** (podkreślenie SN), wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze (lit. a); skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary (lit. b)

albo sąd umorzył lub warunkowo umorzył postępowanie karne, błędnie przyjmując popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu (lit. c).

Rzecz jednak w tym, że na wymagane tu ujawnienie się nowych faktów lub dowodów wnioskodawca w ogóle nie wskazuje. Odwołuje się bowiem do wywołanych w sprawie opinii biegłych z zakresu ochrony przeciwpożarowej i ekspertyzy kryminalistycznej (chemicznej), podnosząc w tym kontekście naruszenie art. 7 k.p.k. Nie chodzi tu więc o żadne *nova* w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., a powody dokonanej oceny dowodów zostały już wyłożone w uzasadnieniach wyroków Sądów i do tych wywodów należy autora wniosku odesłać.

Co istotne przy tym, wniosek o wznowienie postępowania stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, który dotyczy prawomocnego już wyroku, a więc orzeczenia objętego domniemaniem prawidłowości przyjętych w nim ustaleń faktycznych. W tym kontekście nie może okazać się skuteczne kontestowanie we wniosku o wznowienie postępowania przyjętych w prawomocnie zakończonym procesie ustaleń faktycznych. Nie temu służy rozpoznawany nadzwyczajny środek zaskarżenia.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy, wobec stwierdzenia, że z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność, zdecydował o odmowie jego przyjęcia. Podkreślenia przy tym wymaga, że regulacja wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania zawarta w art. 545 § 3 k.p.k. wprowadzona została po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może doprowadzić do wznowienia. Niezasadne jest więc wyznaczanie obrońcy z urzędu, skoro wnioskodawca nie powołał się w swoim wniosku na jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane w płaszczyźnie podstaw wznowienia postępowania.

Z tych też względów orzeczono, jak na wstępie.

